
Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 7/12(72), 59-60

1963

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nie narusza obowiązki zawodowe i przepisy prawa. Jest on obecnie tymczasowo zawieszony w wykonywaniu czynności zawodowych, a jednocześnie toczą się przeciwko niemu dwie dalsze sprawy dyscyplinarne (K.D. 31/62 i K.D. 51/62). Wniosek stąd taki, że skoro orzeczone dotychczas kary dyscyplinarne nie odnoszą żadnego skutku, to z punktu widzenia interesu pu-

blicznego jest niedopuszczalne, aby adw. X pozostawał nadal na liście adwokatów, utracił on bowiem całkowicie rękojmię do wykonywania tego zawodu w świetle ustawowych zadań adwokatury w Polsce Ludowej.

Sąd Najwyższy przychylił się do wniosku rewizji i orzekł jak w sentencji.

KRONIKA

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba warszawska

1. Wykłady ideologiczne. Staraniem Podstawowej Organizacji Partyjnej PZPR przy Izbie Adwokackiej w Warszawie zorganizowane zostały wykłady z dziedziny ideologii. Uchwałą Rady Adwokackiej program wykładów włączony został w zakres obowiązkowego szkolenia aplikantów adwokackich. Tematyka wykładów przedstawia się następująco:

- 12.XI. 1963 r. — Wolność i odpowiedzialność w świetle filozofii i etyki marksistowskiej
- 10.XII.1963 r. — Ideał moralny człowieka w świetle etyki marksistowskiej
- 14.I. 1964 r. — Współczesna forma i przyczyny kryzysu religii
- 11.II. 1964 r. — Cykl koniunkturalny w kapitalizmie po II wojnie światowej
- 17.III. 1964 r. — Rola RWPG w rozwoju gospodarczym krajów socjalistycznych
- 14.IV. 1964 r. — Sprzeczności w obozie imperialistycznym
- 12.V. 1964 r. — Modele gospodarki socjalistycznej
- 9.VI. 1964 r. — Interwencjonizm państwowy w wysoko rozwiniętych krajach kapitalistycznych.

2. Obrona w postępowaniu przyśpieszonym. Na podstawie art. 6 § 5 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o zaostrzeniu odpowiedzialności karnej za chuligaństwo (Dz. U. Nr 34, poz. 152) oraz § 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 września 1958 r. w sprawie udziału obrońców w postępowaniu przyśpieszonym (Dz. U. Nr 58, poz. 291) Rada Adwokacka w Warszawie, w porozumieniu z Prezesem Sądu Wojewódzkiego dla m. st. Warszawy i Prezesem Sądu Wojewódzkiego dla Województwa Warszawskiego, uchwaliła, co następuje:

§ 1. Do pełnienia obowiązkowych dyżurów adwokatów przy sądach powiatowych orzekających w postępowaniu przyśpieszonym o przestępstwa o charakterze chuligańskim (art. 6 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o zaostrzeniu odpowiedzialności karnej za chuligaństwo — Dz. U. Nr 34, poz. 152) powołuje się adwokatów mających siedziby na terenie m. st. Warszawy oraz w województwie warszawskim w miastach: Nowy Dwór Mazow., Otwock, Wołomin, Pruszków, Mińsk Mazow., Grodzisk Mazow. i Siedlce, i to zarówno członków zespołów adwokackich, jak i wykonujących praktykę indywidualnie.

§ 2. Dyżury w postępowaniu przyśpieszonym pełnią adwokaci, urzędując w Biurze Doraźnej i Społecznej Pomocy Prawnej w godz. 8.30—14, imiennie wyznaczeni przez kierowników zespołów adwokackich bądź przez kierownika tych Biur.

Na terenie województwa warszawskiego wyznacza adwokata na poszczególne dni kierownik miejscowego zespołu adwokackiego.

§ 3. Obrona adwokata w postępowaniu przyśpieszonym jest obroną z wyboru, chyba że adwokat pełniący dyżur na skutek istniejących po temu warunków mianowany został przez sąd obrońcą z urzędu.

§ 4. Podpisanie karty ewidencyjnej i pełnomocnictwa przez klienta jest dowodem zawarcia umowy pełnomocnictwa i stanowi podstawę należnego adwokatowi wynagrodzenia.

§ 5. Adwokat nie może odmówić pomocy prawnej w postępowaniu przyśpieszonym z powodu niemożności natychmiastowego uiszczenia mu wynagrodzenia.

§ 6. Kierownik zespołu może wyznaczyć do pełnienia dyżuru — obok adwokata — również aplikanta adwokackiego, który pełni obowiązki obrończe w postępowaniu przyśpieszonym z substytucji dyżurującego adwokata. Substytucja może być udzielona aplikantowi adwokackiemu po przyjęciu sprawy przez adwokata dyżurującego.

§ 7. Dziekan może powoływać do pełnienia obowiązkowych dyżurów w postępowaniu przyśpieszonym również adwokatów wykonujących zawód indywidualnie.

§ 8. Kierownicy zespołów adwokackich obowiązani są przysyłać do Rady Adwokackiej, z końcem każdego miesiąca kalendarzowego, wykaz dyżurujących adwokatów w postępowaniu przyśpieszonym na każdy miesiąc następny.

§ 9. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 października 1963 r.

3. Akademia październikowa. W dniu 6 listopada br., w przeddzień 46 rocznicy Rewolucji Październikowej, odbyła się w lokalu Rady Adwokackiej Akademia, zorganizowana staraniem POP PZPR oraz Rady Adwokackiej. Po części oficjalnej, w czasie której wygłoszony został referat okolicznościowy, odbyła się część artystyczna. Na akademii przybyła liczna rzesza adwokatów i aplikantów.

KOMUNIKATY

Podajemy niżej treść komunikatu Zrzeszenia Prawników Polskich — Koło w Krakowie z dnia 30.X.1963 r.:

K o m u n i k a t

o konkursie krasomówczym

Zarząd Zrzeszenia zawiadamia, że w styczniu 1964 r. urządza konkurs krasomówczy dla aplikantów adwokackich, prokuratorskich i sądowych oraz studentów IV i V r. Wydziału Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Turniej poprzedzą eliminacje, które odbędą się w pierwszej połowie grudnia 1963 r.

Końcowym tematem turnieju będzie wygłoszenie mowy pt. „POCHWAŁA WSZECHNICY JAGIELLOŃSKIEJ” (mowa okolicznościowa z okazji 600-lecia Uniwersytetu Jagiellońskiego).

Wyróżnieni mówcy otrzymają nagrody.

Skład Sądu Konkursowego i regulamin turnieju zostanie podany do wiadomości w osobnym komunikacie.